

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΑΟΘ 14 6 19

ΘΕΜΑ Α

A1.

- α) Λάθος
- β) Σωστό
- γ) Λάθος
- δ) Σωστό
- ε) Σωστό

A2. β

A3. γ

ΘΕΜΑ Β

Σελίδες 100 – 101 παράγραφος : «επιβολή ανώτατων τιμών» και διάγραμμα 5.7

ΘΕΜΑ Γ

Γ1.

$$E_Y = \frac{\% \Delta Q}{\% \Delta Y} \Leftrightarrow 5 = \frac{\% \Delta Q}{20\%} \Leftrightarrow \% \Delta Q = 100\%$$

$$Q_2 = 200 + \frac{100}{100} \cdot 200 = 400$$

$$E_D = \frac{\% \Delta Q}{\% \Delta P} \Leftrightarrow -0,5 = \frac{\% \Delta Q}{20\%} \Leftrightarrow \% \Delta Q = -10\%$$

$$Q_{3\text{τελ}} = 400 - \frac{10}{100} \cdot 400 = 360$$

Γ2.

$$Q_{D2} = 600 - 20P$$

$$\text{για } Q_D = 400 \Leftrightarrow 400 = 600 - 20P \Leftrightarrow P = 10$$

$$\text{για } Q_D = 360 \Leftrightarrow 360 = 600 - 20P \Leftrightarrow P = 12$$

P	Q_{D2}
10	400
12	360

Στην αρχική $P_1 = 10$, $Q_{D1} = 200$

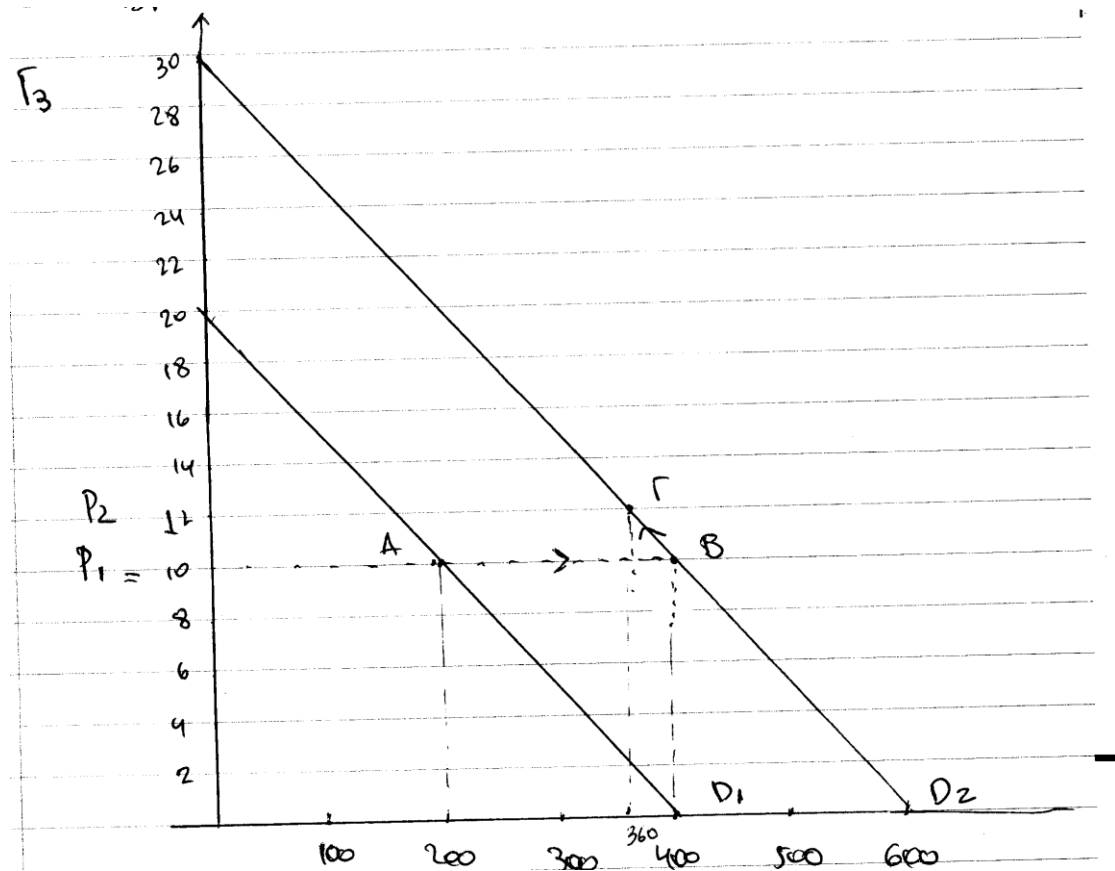
Εφόσον $D_1 // D_2$, $\beta_1 = \beta_2 = -20$

$$Q_{D1} = a - 20P$$

$$200 = a - 20 \cdot 10 \Leftrightarrow a = 400$$

$$Q_{D1} = 400 - 20P$$

Γ3.

Γ4. Ο νόμος της ζήτησης οφείλεται σε δύο βασικούς λόγους:

- α) στο δεδομένο εισόδημα των καταναλωτών και
- β) στην ύπαρξη υποκατάστατων αγαθών που μπορούν να καλύπτουν την ίδια ανάγκη

Γ5. Για $P = 5$, $Q_{D2} = 600 - 100 = 500$

Για $P = 15$, $Q_{D2} = 600 - 300 = 300$

$$\Sigma\Delta_1 = 5 \cdot 500 = 2500$$

$$\Sigma\Delta_2 = 15 \cdot 300 = 4500$$

Η δαπάνη αυξήθηκε με την αύξηση της τιμής, γιατί η ζήτηση είναι ανελαστική, οπότε η δαπάνη ακολούθησε την μεταβολή της ποσότητας που είναι ποσοστιαία μεγαλύτερη.

Αυτό μπορούμε να το δούμε, είτε υπολογίζοντας την E_D . (ορθότερα στο τόξο που σχηματίζουν αυτές οι τιμές)

$$E_D = \frac{\Delta Q}{\Delta P} \cdot \frac{P_1 + P_2}{Q_1 + Q_2} = \frac{300 - 500}{15 - 5} \cdot \frac{5 + 15}{500 + 300} = \frac{-200}{10} \cdot \frac{20}{800} = -0,5 \quad |E_D| = 0,5 < 1$$

ή εναλλακτικά : οι τιμές αντιστοιχούν στο κομμάτι της καμπύλης ζήτησης που βρίσκεται κάτω από το μέσον M , όπου $|E_D| < 1$, καθώς $P_M = \frac{30}{2} = 15$

ΘΕΜΑ Δ

Δ1.

L	Q	AP	MP	VC	AVC	MC
20	100	5	-	400	4	-
30	150	5	5	600	4	4
40	170	4,25	2	740	4,4	7
50	180	3,6	1	860	4,8	12

α. Εφόσον $AP_{30\max}$, $AP_{30} = MP_{30} \Leftrightarrow$

$$\frac{Q_{30}}{30} = \frac{Q_{30} - 100}{30 - 20} \Leftrightarrow$$

$$\Leftrightarrow 10 Q_{30} = 30 (Q_{30} - 100) (=) Q_{30} = 3Q_{30} - 300 \Leftrightarrow$$

$$\boxed{Q_{30} = 150}$$

$$AP_{30} = \frac{Q}{L} = \frac{150}{30} = 5 = MP_{30}$$

β. Εφόσον μοναδικοί μεταβλητοί συντελεστές είναι η εργασία και οι πρώτες ύλες, ισχύει ότι:

$$VC = W \cdot L + C \cdot Q$$

$$\text{όταν } Q = 100 \text{ και } L = 20, VC = 400 = 20W + 2 \cdot 100 \Leftrightarrow$$

$$20W = 200 \Leftrightarrow \boxed{W = 10}$$

Δ2.

για $Q = 100$, $L = 20$

οπότε Δαπάνες για εργασία = $W \cdot L = 10 \cdot 20 = 200$,

Δαπάνες για πρώτες ύλες = $C \cdot Q = 2 \cdot 100 = 200$ χρ.μον.

$$\text{όταν } Q_{170} \rightarrow 175 : MP = \frac{\Delta Q}{\Delta L} \Leftrightarrow 1 = \frac{175 - 170}{L - 40} (=) L = 45$$

οπότε : για $Q = 175$, απασχολούνται $L = 45$

Δαπάνες για εργασία = $W \cdot L = 10 \cdot 45 = 450$ χρ.μον.

Δαπάνες για πρώτες ύλες = $C \cdot Q = 2 \cdot 175 = 350$ χρ.μον.

α. Η δαπάνη για εργασία αυξήθηκε κατά :

$$450 - 200 = 250 \text{ χρ. μον.}$$

β. Η δαπάνη για πρώτες ύλες αυξήθηκε κατά :

$$350 - 200 = 150 \text{ χρ. μον.}$$

Δ3.

α. Η επιχείρηση λειτουργεί στη βραχυχρόνια περίοδο, όπου ο νόμος έχει καθολική ισχύ. Στο πίνακα η λειτουργία του φαίνεται με την μείωση του MP (μετά τους 30 εργάτες).

β. Ο νόμος ισχύει γιατί αλλάζουν οι αναλογίες ανάμεσα σε σταθερούς και μεταβλητούς συντελεστές.

Δ4.

α. Η καμπύλη προσφοράς αποτελεί το ανερχόμενο τμήμα της καμπύλης του MC, από το σημείο τομής με την καμπύλη του AVC.

Δηλαδή, $P = MC \geq AVC$

Οπότε ο πίνακας προσφοράς της επιχείρησης είναι:

P	Q _s
4	150
7	170
12	180

και ο πίνακας της αγοραίας προσφοράς είναι:

P	Q _{σαγ}
4	$150 \cdot 200 = 30.000$
7	$170 \cdot 200 = 34.000$
12	$180 \cdot 200 = 36.000$

β. $P_0 = 12$ γιατί $Q_{Dαγ} = 60.000 - 24.000 = 36.000$

και $Q_{Dαγ} = Q_{σαγ}$

οπότε $P_0 = 12$ και $Q_0 = 30.000$